

The Umbrella Man, the Sins of the Father, and the Kennedy Curse

Laurent Guyénot • November 22, 2019

<https://www.unz.com/article/the-umbrella-man-the-sins-of-the-father-and-the-kennedy-curse/>

Az esernyő ember, az Atya bűnei és a Kennedy-átok

Laurent Guyénot • 2019. november 22

https://www-unz-com.translate.goog/article/the-umbrella-man-the-sins-of-the-father-and-the-kennedy-curse/?_x_tr_sl=auto&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=en

A K o o g l i magyar fordítása természetesen kizárólag tájékoztató jellegű

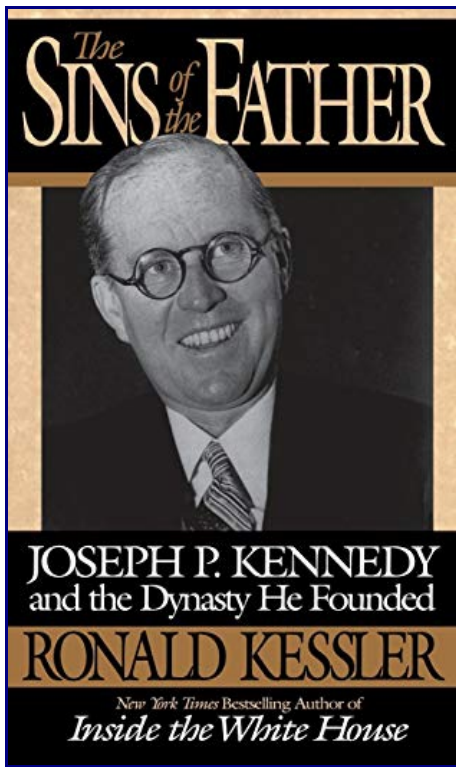

Az „ esernyőemberről” először az unz.com-on megjelent cikkem egyik kommentelőjétől hallottam: „[Megölte Izrael Kennedyeket?](#)” (köszönöm mégegyszer). Ez az egyik legrejtélyesebb darab a JFK-gyilkossági aktában. Érdekes bevezetője Josiah Thompsonnak ez a rövid interjúja, amelyet Errol Morris forgatott a *New York Times* számára, halálának 48. évfordulóján :

https://vimeo.com/80076227?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=5619280

vagy

<https://youtu.be/iuoZWb9gqv0>

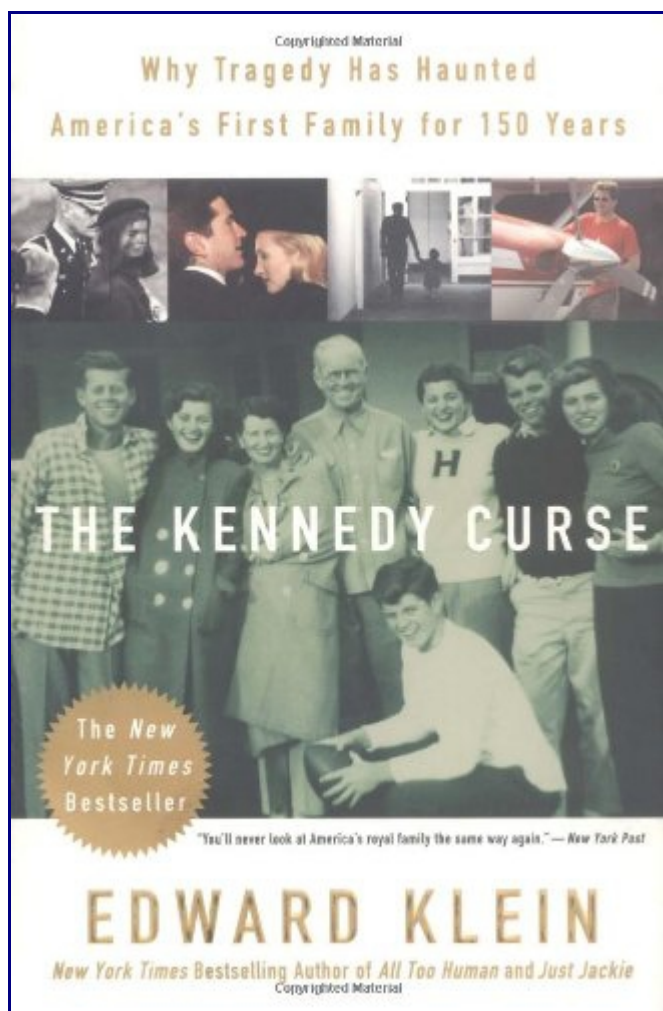

Ez a film azért érdekes, mert a tények pontos bemutatása mellett illusztrálja azt a fajta „kognitív disszonanciát”, amely képes produkálni, és arra készíti az értelmes embereket, hogy egy esetleges, de ártalmatlan és megnyugtató magyarázatot higgyenek el, nem pedig egy logikusabb, de mélyen zavaró magyarázatot. az esetben úgy tűnik, hogy a normális programozott agy elutasítja, mint kimondhatatlant és ezért tudatosan elképzelhetlent, hogy John Kennedy meggyilkolásának bármi köze lehet 1938-as megbékítési politikájához, annak ellenére, hogy ez az elképzelés. mélyen bevésődött a tudatalattinkba az „Atya bűnei” és „A Kennedy-átok” iker-zsidó mítémák révén, amint azt ez a két könyv illusztrálja:

Az „atya bűnei” nem túl finom utalás a 2Mózes 20:5-re:

„Én, Jahve, féltékeny Isten vagyok, megbüntetem a gyermekeket a szülők bűneiért a harmadik és negyedik nemzedékig, akik gyűlölnék engem.”

Joe Kennedy bűnei között természetesen az volt a fő, hogy „dokumentált antiszemita volt és Adolf Hitler megbékítője” (Kessler könyvének kiadói bemutatója).

A „Kennedy-átok” egy kvázi kabalisztikus kísérlet annak megmagyarázására, hogy Kennedyek „végzetes ütközésben voltak a valósággal”, mert „végzetes hibát követtek el, amikor isteninek gondolták magukat”. Értelemszerűen merényleteiket „önpusztító magatartásuk” (Klein könyvének kiadói bemutatója) okolják.

Összességében ezek az iker hasbara refrének az isteni büntetés fogalmát idézik. **JFK-t és RFK-t zsidógyűlölő, náci szerető apjuk bűneiért büntették meg.** Ne feledje, Jahve állt bosszút, nem Izrael!

Az esernyős ember tökéletesen illeszkedik ebbe a mitikus elbeszélésbe! A probléma az, hogy a mítoszoknak nem kellene ilyen nyilvánvalóan megtestesülniük a fizikai valóságban. A következmények itt is nyugtalanítóak: ésszerű ember ugyanis nem hiszi el, hogy Jahve természetfeletlenül ihlette Louie Steven Witt „rossz tréfáját” (ahogy 1978-ban a házgyilkosságokkal foglalkozó különbizottsága interjúvoltában nevezte). Akkor ki ihlette?

Egy ilyen kérdés Josiah Thompson számára tilos. Ezért egyszerűen úgy döntött, hogy nem lát semmi „baljót” abban a furcsa tényben, amit elmond. Nemcsak szó szerint veszi Witt magyarázatát („ez elég furcsa, igaznak kell lennie!”, más szóval *credo quia absurdum*), hanem azt feltételezi, **hogy az Esernyős ember furcsa viselkedése és JFK meggyilkolása nincs összefüggésben. pontosan ugyanabban az időben és ugyanazon a helyen történt a tiszta kvantumfizikai véletlenek igazán.**

Thompson nyilvánvalóan megkönnyebbülést érez, hogy nem kell belemennie az „összeesküvés-elméletekbe”, mert „mindenki más belekerült az összeesküvés-elméletekbe”, és

ő a tömeg felett áll. Nehezen tudom megmagyarázni, hogy ez ugyanaz a Josiah Thompson, aki 1967-ben kiadott egy könyvet *Six Seconds in Dallas címmel: egy mikrotanulmány a Kennedy-gyilkosságról, amely bizonyítja, hogy három fegyveres meggyilkolta az elnököt*, amihez a Zapruder-filmet tanulmányozta és interjút készített. szemtanúk egy szigorú tűzvonál kitalálása, valamint egy összeesküvés és kormányzati leplezés lezárása érdekében. Mi történt Josiah-val a kettő között?

Russ Baker Thompson NYT - interjújára reagálva posztolt fel a honlapján a WhoWhatWhy pár cikket : [itt](#) és [itt](#) . Thompsonnal ellentétben ő szó szerint hihetetlennek tartja Witt magyarázatát, és a „jelzőember” elmélete mellett dönt: az Esernyős ember „jelezte a lövöldözőket, talán azt, hogy JFK-t eltalálták, talán úgy tűnt, még életben van. lőj tovább.” Ez az elmélet, amelyet Oliver Stone filmrendező fogadott el 1991-es *JFK című filmjéhez*, természetesen sokkal hitelesebb, mint a fléchette-lövő esernyő elmélete, amelyet Thompson saját megalégedésére választott. De meg kell mondanom, hogy nem találok teljesen meggyőzőnek. Nem tudom elképzelni, hogy a hivatásos mesterlövészek ilyen feltűnő cinkosra szorulnak, aki szinte a tűzvonalakban áll (a füves dombról lövők esetében).

Abban sem találok okot, hogy kételkedjek abban, ahogy Baker teszi, hogy Witt volt az igazi esernyős ember. Wittet a szomszédok és a helyi híradók azonosították, mielőtt a HSCA-hoz fordult, és úgy tűnik, hogy a Dealey Plaza-n lévő fotók egyeznek.

Baker John Simkintől, a Spartacus Educationaltól kölcsönzi azt a véleményt, hogy az esernyő egyébként *soha nem* volt Chamberlain szimbólum, és így Witt magyarázatának nincs értelme. Úgy tűnik, Baker téved ebben a kérdésben. Az esernyő annyira Neville Chamberlain miniszterelnök emblematisz védjegye volt, hogy David Low, a *London Evening Standard* karikaturista *nem csak szisztematikusan megrajzolta az esernyőjével, de még esernyőnekis* rajzolta !

- Chamberlain, aki a megbékélés szidott jelképévé vált (életrajza *atöbb mint München: Neville Chamberlain elfeledett öröksége*címet viseli), az ősi esernyős ember volt.

Edward Miller szerint

„Az esernyőtüntetések először Angliában kezdődtek, miután Chamberlain hazaérkezett a [müncheni] konferenciáról, és a védjegyes kiegészítőjét vitte magával. Bárhová is utazott Chamberlain, az ellenzéki párt Nagy-Britanniában esernyők kihelyezésével tiltakozott a megbékélése ellen Münchenben.”^[1]

Louie Steven Witt [a HSCA-nak adott vallomásaiban](#) kijelenti, hogy hallott arról, hogy „a Kennedy család néhány tagját” egyszer megsértették egy repülőtéren, amikor az emberek esernyőkkel hadonásztak. Nem találtam megerősítést arra vonatkozóan, hogy Joseph Kennedyt vagy bármely más Kennedy-t nyitott esernyők fedték volna fel „néma tiltakozásként” a zsidók iránti kifogásolható szeretet hiánya ellen, de hihetőnek tartom, hogy „az esernyő fájó pont volt a Kennedyek” – ahogy Witt fogalmazott a HSCA-vallomásaiban. Tehát az, hogy John Kennedyt Chamberlain esernyőjével fessegették, miközben Ben-Gurion parancsára meggyilkolták, hihetőnek és jelentőségeltjesnek tűnik számomra, a cionista-irgun maffia egyfajta rejtélyes aláírásaként.

Az itt összefoglalt véleményem szerint John Kennedyt három fő okból gyilkolta meg Izrael:

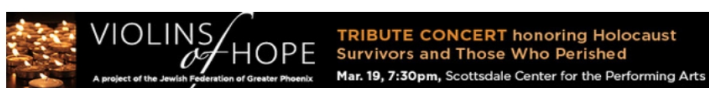
Dimona: Kennedy elnök, aki a nukleáris leszerelést nagy küldetésévé tette nemzetközi szinten, és éppen Hruscsovval elérte ezt (ahogyan James Douglass bemutatta a [JFK és a kimondhatatlan című filmben](#)), eltökélt szándéka volt, hogy megakadályozza Izrael saját nukleáris fejlesztését. bomba. Muammar Kadhafi ezredes [értelmezése](#) szerint Ben-Gurion azért mondott le 1963 júliusában, hogy belemerüljön az izraeli mély államba és felügyelje Kennedy meggyilkolását, mielőtt megkapta Kennedy ultimátumlevelét, amelyben Dimona vizsgálatát követelte.

Amerikai Cionista Tanács: John Kennedy és főügyésze, Bobby Kennedy feldühítette a cionista vezetőket azzal, hogy támogatta a William Fulbright szenátort (akit Kennedyt nem lehetett külügyminiszternek nevezni) vezetett nyomozást, amelynek célja az Amerikai Cionista Tanács „külföldi ügynökként” bejegyzése volt. ” az 1938-as külföldi ügynökök nyilvántartásáról szóló törvényben meghatározott kötelezettségek hatálya alá tartozik, ami szinte tehetatlenné tette volna lobbitevékenységét, az AIPAC-ot. 1963. október 11-én az AZC

hivatalos bejelentést az RFK hivatalától kapott, hogy 72 órán belül regisztráljanak (részletek)[itt](#)).

Nasser: 1957-ben szenátorként támogatta az arab nacionalizmust,[\[2\]](#) megfordította Eisenhower külpolitikáját Nasszer-párti dokumentált módon (amint azt Philip Muehlenbeckálta: *Betting on the Africans: John F. Kennedy's Courting of African Nationalist Leaders*, Oxford UP, 2012), és kötelezte az Egyesült Államokat, hogy támogassa az ENSZ 194. határozatát. . a palesztin menekültek visszatéréséről. Ez komoly veszélyt jelentett a cionista érdekekre nézve, akik arra fogadtak, hogy Nasszert az Egyesült Államok ellenségévé teszik.

A Kennedy meggyilkolásának ezen okaihoz hozzá kell fűznünk az ellenkező okokat, amelyek miatt Johnson helyett az Ovális Irodába került, mivel Johnson mind a Dimona-, mind az AZC-eljárást eltemette, és csökkentette az Egyesült Államok Nasser támogatását, hogy növelje Izrael támogatását. **1967-ben hazaárulást követett el saját országa ellen azért, hogy engedélyezte és elfedte Izrael sikertelen hamis zászlós támadását a USS Liberty ellen.** Nem csoda, hogy Izrael annyira szerette Johnsont, mint Kennedyt.

FEATURES

BUSINESS

LIFESTYLE ↓

A&E

FAMILY ↓

ISRAEL ↓

SENIORS

HOLIDAYS

CALENDAR

RESOURCES ↓

SOMETHING YOU MIGHT NOT KNOW – A JEWISH U.S. PRESIDENT

MURRAY SIEGEL / HISTORY / OCTOBER 12, 2018

Search here...

Resource Guide 2018-19

Get Newsletter

Take Survey

A cionisták véleménye szerint JFK Izrael-ellenes politikája (diszkrét vagy titkos) egy általánosabb „Kennedy-probléma” része volt, amely apja azon kísérletére nyúlik vissza, hogy megakadályozza a második világháborút azért, hogy Chamberlain Hitlerrel szembeni megbékítését támogatta, nem pedig Churchill megbékítését Sztálinnal szemben. Az 1949-ben

feloldott német dokumentumok szerint Herbert von Dirksen londoni német nagykövet, miután 1938-ban találkozott Joseph P. Kennedy amerikai nagykövettel, azt írta, hogy „teljesen megértette zsidópolitikánkat”, és „Németország legjobb barátja” Londonban.[3] Amikor Rooseveltt belépett a háborúba, Joseph Kennedy lemondott, és később privátban panaszkodott, hogy „a zsidók megnyerték a háborút”. [4] David Nasaw életrajzíró szerint Joseph nem a faji értelemben vett antiszemita volt, hanem olyan valaki, aki hitt egy zsidó összeesküvésben, hogy az Egyesült Államokat szükségtelen háborúba taszítsa Németországgal (Nasaw ragaszkodik ahhoz, hogy tévedett, mert „a zsidó befolyás Az amerikai külföldi befolyás elhanyagolható volt, a külügyminisztériumra gyakorolt befolyása nem létezett”). [5]

A cionistáknak volt okuk attól tartani, hogy Joseph Kennedy „az antiszemitizmus mérgező cseppjeit fecskendezte gyermekei, köztük fia, John elméjébe” (amint azt 1960 szeptemberében a *Herut*, Menachem Begin politikai pártja nyomtatta ki). [6] 1940-ben John kiadott egy könyvet *Miért aludt Anglia* címmel, Harvard disszertációjából átdolgozva, amely – ahogy a cím is utalt – válasz volt Churchill 1938-as, *While England Slept* című könyvére, és burkolt támogatása apja megbékélést támogató nézeteinek. A Pulitzer-díjas *Profiles in Courage* (1956) című könyvében Kennedy kinyilvánította csodálatát Robert Taft szenátor iránt, aki azzal, hogy a nürnbergi pert az igazságszolgáltatás szégyenletes paródiájának nevezte, inkább feláldozta politikai karrierjét, beleértve az elnökválasztási esélyeit is. Bár a cionisták valószínűleg nem tudták egészen a közelmúltig, 1945-ben, JFK a következőket írta naplójába, ahogyan [itt](#) Abigail Abrams idézi:

„Könnyen megértheti, hogy Hitler néhány éven belül hogyan válik ki a gyűlöletből, amely a valaha élt egyik legjelentősebb személyiségként veszi körül. Határtalan ambíciója volt hazája iránt, ami a világ békéjét fenyegette, de volt benne egy rejtély az életében és a halálának módjában, amely utána élni és növekedni fog. Benne volt az a cucc, amiről legendák születnek.” [7]

Joseph Jr., Joseph Sr. és John Kennedy 1938-ban

A Kennedy család erős hagyományokkal és erős meggyőződéssel rendelkezett. Meg kellett semmisíteni őket politikailag, akár csak Charles Lindbergh (1902-1974), és szükség esetén fizikailag is, mielőtt kiirtják Amerikát a cionisták karmai közül.

A Dallas egy izraeli puccs volt, amelyet Tel-Avivból rendeltek el Johnson támogatásával, és a helyi B'nai B'rith felügyelte a Dallasi Polgári Tanács fedezete alatt, amely szponzorálta Kennedy látogatását, és amelynek maga Abraham Zapruder is tagja volt. nézze meg elégedettségét, amikor két órával interjút készített JFK meggyilkolása után a History Channel [*JFK – 3 Shots That Changed America* című dokumentumfilmjében](#) , 43:34).

<https://www.youtube.com/watch?v=dsdkyl9jt9M>

<https://www.youtube.com/watch?v=COeJiYlfaiE>

Amikor megpróbáljuk értelmezni a dallasi esernyős embert, dilemma előtt állunk: higgyünk-e Witt magyarázatának furcsa viselkedésére (ahogyan Josiah Thompson), vagy a merénylet cinkosának tekintjük (ahogy Russ Baker is) ? Csak a Michael Collins Piper által úttörő izraeli elmélet keretein belül lehetséges a dilemma leküzdése.

Foglaljuk össze, amit biztosan tudunk. 1. számú tény: **1963. november 22-én, a napsütéses**

napon egy férfi nyitott esernyővel állt az elnök felvonóútján, pontosan abban a pillanatban és helyen, amikor JFK-t lelőtték. Ésszerűtlen azt feltételezni, hogy az Esernyős ember furcsa viselkedése és JFK meggyilkolása nincs összefüggésben. Az egybeesés túlságosan valószínűtlen.

2. tény: 1978-ban Louie Steven Witt azt állította a HSCA előtt, hogy ő az esernyős ember, és elmagyarázta, hogy ki akarta rángatni JFK-t apja 1938-as Hitlerrel szembeni megbékítési politikájával kapcsolatban.

Bár Thompson és Baker minden másban nem értenek egyet, abban egyetértenek, hogy nem lehet összefüggés John Kennedy meggyilkolása és Joseph Kennedy megbékítési politikája között. Ebben tévednek mindketten.

Louie Steven Witt cionista ügynök volt? Nem feltétlenül. Az olyan műveleteket, mint a JFK-gyilkosság, szigorúan a szükséges ismeretek alapján tervezik: senki sem tud többet, mint amennyit tudnia kell. Witt [kijelentette a HSCA](#)-nak, hogy semmilyen szervezethez nem tartozik. A „rossz vicc” motivációját a következő szavakkal foglalta össze:

„Egy kávészünet közbeni beszélgetés során valaki megemlítette, hogy az esernyő fájó pont a Kennedy családnál. Konzervatív típusú fickó lévén a liberális táborba helyeztem őt, és csak egy kicsit heccelni akartam.”

Érdekes lenne tudni: ki ihlette meg Wittet a kávészünetben? A kávészünet Witt zsidó főnökének, a dallasi Rio Grande National Life Insurance Co. igazgatójának irodájában volt? Voltak Wittnek leküzdhetetlen adósságai, mint Jacob Rubensteinnek, más néven Jack Rubynak? Russ Baker megemlíti, hogy a társaság sok biztosítást kötött a katonaság számára, és ugyanabban az épületben volt, ahol a rendkívül hanyag titkosszolgálat helyi irodája volt.

Witt úr, szíveskedjen újra előjönni és válaszolni néhány kérdésre?

Laurent Guyénot a JFK-9/11: 50 years of Deep State, Progressive Press, 2014 és [a Yahweh to Sion: Féltékeny Isten, Kiválasztott Nép, Ígéret Földje... Clash of Civilizations](#), 2018 szerzője (vagy 30 dolláros szállítással innen: *Sifting and Winnowing*, POB 221, Lone Rock, WI 53556).

Megjegyzések

[1] Edward H. Miller, „Umbrella Man”, 2013. november 22., *The Historical Society*, <http://histsociety.blogspot.com/2013/11/umbrella-man.html>

[2] „John F. Kennedy szenátor megjegyzései, „Az amerikai külpolitika új dimenziói”, Pennsylvaniai Egyetem, Philadelphia, Pennsylvania, 1957. november 1.”; Arthur Schlesinger, *Ezer nap: John Kennedy a Fehér Házban* (1965), Mariner Books, 2002, p. 554.

[3] Edward Renehan Jr., „Joseph Kennedy és a zsidók”, *History News Network*; Kellen Perry, „Az idősebb Joe Kennedy sötét oldala”. allthatsinteresting.com, 2017. április 17.

[4] Idézi Herbert Druks, *John F. Kennedy és Izrael*, Praeger Security International, 2005, 1. o.

[5] David Nasaw, *A pátriárka: Joseph P. Kennedy figyelemre méltó élete és viharos idői*, Penguin, 2015, p. 509.

[6] Alan Hart, *Cionism: The Real Enemy of the Jews* , vol. 2: *David Becomes Goliath*, Clarity Press, 2013, p. 252.

[7] Abigail Abrams, „Auction of Rare Diary Highlights What John F. Kennedy igazán gondolt Hitlerről”, *Time* , 2017. március 23., <https://time.com/4711687/john-f-kennedy-diary-hitler/>